

PRAVIDELNÁ RUBRIKA - HUDBA

Milé dámy a milí pánové, chci vám představit tuto pravidelnou rubriku na téma HUDBA. Hudba je podle mého názoru převážnou součástí u většiny lidských životů, ať už jenom na poslech, nebo už i v praxi (třeba hraní na hudební nástroje, nebo zpěv atd.) a to je proč jsem se rozhodl psát tuto pravidelnou rubriku, abych mohl vás čtenáře informovat o událostech a informacích ze světa hudby. Každý má rád jiný typ hudby a proto budu sem psát informace z jiných žánrů a to: Klasická/Ambientní, Jazz/Blues, Elektronická, Pop/Rap a Rock/Metal.

autor článku:
BRAM SLOOTEN
třída SEXTA A

Státní versus soukromé školy

foto: internet

V tomto článku jsem se rozhodla porovnat soukromé školy se státními. Já jsem před pár lety chodila na školu, která byla státní, a myslím, že možná byla i lepší než soukromá škola, na kterou teď chodím, ale to jen, protože moje mamka to všechno pečlivě zkoumala a našla jednu z těch nejlepších základních škol v Praze. Dle mého je to hodně individuální, jelikož jsou různé typy soukromých škol a to i státních.

Nejčastěji jsou tady v Praze soukromé školy zaměřené na jazyky jako je angličtina

nebo němčina. Určitě pokud chce rodič, aby se jeho dítě naučilo mluvit anglicky na skvělé úrovni a má na to finance, tak je lepší ho dát na nějakou soukromou školu zaměřenou na anglický jazyk než na státní školu. Dále jsem četla, že znatelné to je například v počtu studentů ve třídě, protože na soukromé jich má být méně, aby se jim mohli učitelé více věnovat, ale to třeba na mé soukromé škole úplně neplatí. Myslím, že přístup učitelů je na soukromé škole o něco lepší než na normální státní, ale vždycky se najde nějaký protivnější individuál. Je dobré si pořádně nastudovat, jakou soukromou nebo státní školu, protože školy toho často naslibují mnoho a navnadí lidi na studium, přitom se z toho pak může vyvinout něco tak trochu jiného. Některé soukromé školy s nižším školným jsou skoro jako státní školy a liší se opravdu minimálně. Nevím, co je pravdy na tom, že státní gymnázia jsou údajně těžší než

soukromá gymnázia, ale úplně bych téhle spekulaci nevěřila, protože podle popisování, je moje soukromá škola často náročnější než státní školy například mých kamarádů. Soukromé školy jsou hodně poznat například na vybavení školy (interaktivní tabule, ipady...). Řekla bych, že je to modernější než to mají státní školy. Kvalita učitelů na obyčejné předměty je zhruba stejná, ale třeba na cizí jazyky v tom alespoň minimální rozdíl bude. Na soukromých školách se ty učitelé více přispůsobí svým studentům, jako když mají třeba individuální studium. Já osobně bych tedy pokud ta možnost je doporučila soukromé školy před těmi státními, ale to je čistě můj osobní názor, který se určitě může lišit od těch ostatních.

autor článku:
KAROLÍNA
BERGMANOVÁ
třída SEPTIMA

Taneční

Ve věku, ve kterém právě jsem, je obvyklé navštěvovat taneční. Jsou to kurzy společenského chování a tance. Do tanečních je možné chodit na stejný kurz s kamarády nebo spolužáky a mnohdy dokonce dostanete hromadnou slevu, což je velká výhoda. Když jsem šla do tanečních poprvé, bála jsem se, že se ztrapním, ale tím že se toho bojí všichni, se vlastně není čeho obávat a vaše nešikovnost se v davu dost ztratí.

Během prvních lekcí nejde nikomu nic samo, pokud nemá nějaký velký talent. Moje lekce trvá 1 hodinu a 45 minut s desetiminutovou pauzou. Do tanečních je důležitý dobrý výběr oblečení, u dívek šaty a boty, které musí být pohodlné, a u chlapců oblek.

Před zahájením kurzů jsme dostali dostatek informací i slevové kupóny na oblečení a obuv. Napsali nám vše, co člověka bez předchozí zkušenosti zajímá. V Praze je určitě více tanečních škol, ale největší a nejznámější z nich je asi taneční škola Vavruška, kterou mohou

doporučit. Nejdůležitější na oblečení jsou boty, které by měly mít koženou podrážku a je těžké je sehnat tak, aby dokonale seděly. V tanečních se učí různé tance, například waltz, valčík, mazurka, bluez, disko, čača, jite, mambo, tango, polka. Každá taneční škola má ve výuce jiné tance a některé třeba neucí. Klasický kurz probíhá přibližně tak, že přijdete na místo konání, většinou se všichni dostaví v klasické městské obuvi a na místě se přezují. Je nutné mít sebou drobné, protože šatna se platí podobně jako v divadle. Potom si můžete najít místo

v tanečním sále a čeká se na zahájení. Také proběhne pánská/dámská volenka. Během tance máme i jednu přestávku, při které si můžeme zakoupit nápoje v baru. Potom se pokračuje v tanci a nakonec má náhodně vybraný člověk právo vybrat tanec na práni.

autor článku:
TEREZA TRUHLÁŘOVÁ
třída SEXTA

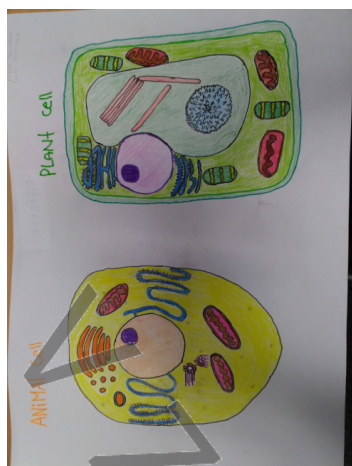
PRAVIDELNÁ RUBRIKA - RECENZE KNIH

Stojím před svými policičkami s knihami. Prohlížím si je, jednu po druhé. Jsou tam ty, u kterých se nemůžu dočkat, až si je přečtu, a také ty, které jsem dočetla a něco s nimi prožila. Většina z nich jsou pro mne druhým domovem, proto dočtení knihy je jako přestěhovat se někam jinam a snažit se nezapomenout na svůj předchozí domov. Nejsem typ knihomola, který za den přečte celou knížku a další den čte jinou. Čtení knihy mi může trvat i měsíc, přestože mě baví, čtu pomalu a nad dějem přemýšlím i pár dní po přečtení. Proto jsem se rozhodla psát recenze na knihy, protože knihy miluji a mohu vzpomínat na ty, které jsem již nechala za sebou.

autor článku:
EMA ADAMOVSKÁ
třída SEK

Tvorba v hodinách anglické biologie

Na nástěnce, kde je vždy vystaven školní časopis, najdete v současné době také výtvary studentů TERCIE A,B a KVINTY, které vznikly v hodinách anglické biologie pod vedením paní profesorky Evy Abu Aataya. Můžete hlasovat o nezdářilejší výtvar. Výherce obdrží VELMI DOBROU ČOKOLÁDU.

autor článku:
KLÁRA SPÁČILOVÁ

Nejlepší auto sedmdesátek ?

foto: Lada 2101

foto: Fiat 124

V tomhle článku vám představím podle mě to nejlepší auto, co bylo k dostání v roce 1970. V roce 1966 byla spuštěna spolupráce mezi Sověty a automobilkou Fiat za účelem postavení továrny a následné výroby vozu. Místo pro novou továrnu bylo vybráno město Togliatti, pojmenované po předsedovi italské komunistické strany Palmiru Togliattim. Za čtyři roky od podepsání smlouvy byla za dostavěna rozlehlá a moderní automobilka, která se v druhé polovině 70. let stala hlavním výrobcem osobních automobilů v zemi. A vyráběla Vaz 2101 známé spíše jako Ladu 2101 tohle auto bylo vyráběno od roku 1970 až do roku 1993 ve městě Togliatti v Rusku. Při navrhování vzhledu posloužil jako předloha Fiat 124. S Ladou

jsou si navenek hodně podobní, ale interiér a motor je naprosto odlišný. Během této doby bylo vyrobeno 2 701 981 kusu. Dříve byla k dostání ve 20 barvách. Motor byl podélně uložený čtyřválec o objemu 1 198 cm³. Výkon 44 kW (60 koní) byl přenášen na čtyřstupňovou manuální převodovku s pohonem zadních kol. 955 kg těžký vůz dosahoval maximální rychlosti lehce přes 140 km/h. Pětimístný automobil nabízel úložný prostor 380 litrů.

A proto si myslím že je Lada nejlepší auto sedmdesátek.

autor článku:
JIRKA PAPOUŠEK
třída SEXTA

Fenomen Pirátských stran v Evropě

Nedávné parlamentní volby v České republice přinesly na celoevropské politické scéně trochu překvapivý výsledek pro českou Pirátskou stranu. Čeští Piráti získali ve dvou set členné sněmovně 22 mandátů. To je zdaleka největší úspěch Pirátské strany v Evropě. V Evropské unii se žádné Pirátské straně takový úspěch nepodařil. Jediná Pirátská strana na světě, která se zatím dostala do parlamentu, je Pirátská strana Islandu, která se dostala do národního parlamentu loni na podzim. Pirátské strany působí ve většině evropských zemí. Naprosto největší počet členů je v Německu, kde je členská základna více než 30 000 členů. Česká Pirátská strana oproti tomu má asi 400 členů.

Celé pirátské hnutí vzniklo v roce 2000 ve Švédsku. Zpočátku to byla víceméně nepolitická organizace mladých lidí soustředěných kolem moderních počítačových technologií se záměrem sdílení

souborů (hudba, filmy atd...) na počítačích bez poplatků. V roce 2006 švédské úřady ostře zakročily proti symbolu Pirátského hnutí proslulé webové stránce The Pirate Bay, což způsobilo masivní nárůst přívrženců nejen ve Švédsku, ale i na celém světě. A začaly vznikat Pirátské strany téměř ve všech zemích Evropy. Rok 2009 přinesl vůbec největší vlnu nových Pirátských stran. A také velké překvapení - Švédská Pirátská strana se dostala do evropského parlamentu. V březnu 2014 se ustanovila Evropská Pirátská strana, která působí jako samostatná strana v evropském parlamentu.

autor článku:
SOPHIE HURT
třída SEXTA B

Zkontrolujte lyže a snowboardy, budete je brzy potřebovat

Zima se blíží a tak žádný smutek za letními prázdninami! Mohli bychom se také už podívat na zimní možnosti u nás i v zahraničí. Skoro za rohem od Prahy se nachází Špindlerův Mlýn. Špindl, jak se mu lidově říká, je každým rokem zajímavější pro všechny lyžaře a snowboardisty. Sjezdovky jsou širší a lanovky modernější. Týdenní skipas vás tu vyjde na 4390,- Kč za jednu dospělou osobu. Náš blízký rakouský soused má také skvělá lyžařská střediska. Jedním z nich je například Alpbach, který se nachází 40 minut cesty autem od letiště Innsbruck. Středisko má 47 funkčních lanovek, které pokrývají 145 km sjezdovek. V Rakousku zaplatíte za týden narozdíl od Špindlu o 1000,- Kč více. Téměř vedle se nachází Itálie se střediskem Madonna di Campiglio a ta u mě také zabodovala stejně jako rakouský Alpbach. Zde se nachází slalomová trať Světového poháru. Madonna je nejvyhledávanější

a nejnavštěvovanější lyžařské středisko v Itálii. Zde je přesně 32 lanovek z čehož je 10 kabinových a dohromady je tu 82 km sjezdovek. Za kvalitu se platí a proto vás tu vyjde (pouze) 6 denní skipas na 7200,- Kč. Ačkoliv je to trochu přehnaná částka, myslím že většina lyžařů a snowboardistů bude odjždět s úsměvem na tváři. Francie, ta nemá chybu. Jedním z nejlepších středisek v Alpách je Chamonix/ Mont Blanc, které dosahuje nadmořské výšky 3842 m. Tady se o sních opravdu bát nemusíte. Vzhledem k tomu, že nadmořská výška přesahuje 2800 m, tak si myslím, že taková jarní jízda nebude žádný problém. Tady se totiž jezdí až do května. Středisko má 114 km sjezdovek a 39 lanovek. Ve Francii si za 6 denní ježdění zaplatíte podobně jako v Itálii, a to přesně 7500,- Kč.

autor článku:
ŠIMON VANĚK
třída SEPTIMA

SIGNAL Festival

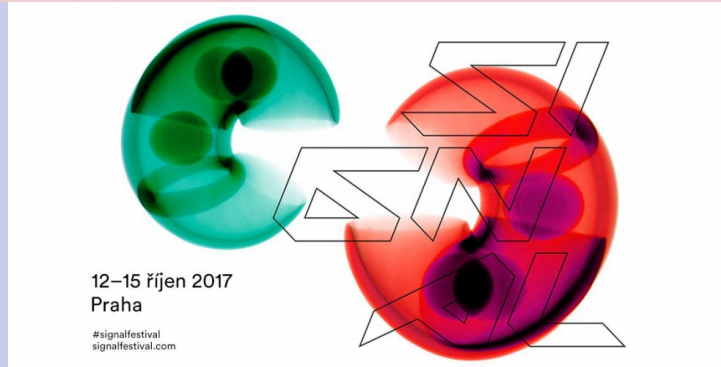
foto: Animace na kostele sv. Ludmily

SIGNAL neboli Signal Light Festival (Světelný festival SIGNAL), je český kulturní festival zaměřený na světelnou animaci. Jeho zakladatelé jsou Amar Mulabegović a Jan Rolník, který v přítomnosti pracuje také jako kurátor, a ředitelem festivalu je Martin Pošta.

Festival SIGNAL spojuje dohromady tři témata: moderní technologii, Prahu a vizuální umění, čímž si vysloužil podporu od mnoho uměleckých škol a následovně začal být

finančně podporován i velkými českými firmami a Ministerstvem kultury. SIGNAL letos probíhal již čtvrtým rokem - od dvanáctého do patnáctého října (12. - 15. 10. 2017) a každý den technici promítali od sedmi večer do půlnoci. Návštěvnost také nebyla nízká - doteď se na něj přijelo podívat více než 1,5 milionu lidí. Festival láká nejenom obyvatele České republiky, ale také turisty a obdivovatele umění ze všech koutů světa. Prahu protínali 2 trasy (jedna trvala zhruba 3,5 hodiny, kratší skrz Vinohrady pouze 1,5 hodiny), vedoucí skrz centrum a Vinohrady a dalo se obhlédnout 20 instalací, jejichž

ilustrace: Logo letošního SIGNALu

autoři byli stejně jako audience přilákáni do Prahy z celého světa. Někteří umělci vytvářeli interaktivní stanoviště, zatímco jiní si dávali načas tvorbou animace, která byla později promítána na budovy pražských ulic a náměstí. Nejoblíbenější a nejčastější destinací návštěvníků bylo náměstí Míru, zahajovací bod obou tras, kde byla příležitost zhlédnout velkolepou animaci a nově se zde dalo také občerstvit (stejně jako na dalších jiných místech Prahy). Kvůli vysokému počtu diváků měla dokonce problém projíždět tramvaj a každý večer muselo celé náměstí být pod dohledem policistů.

Myslím si, že cílem tohoto projektu je rozvinutí „světelného umění“ a animace jako takové, zakombinované do krásné historické Prahy za pomoci technologie, která je nám v této době dostupná. Vřele bych všem doporučila SIGNAL navštívit příští rok, protože mi to přijde jako jedinečná příležitost a každé stanoviště je zcela odlišné - nikde se nebudete nudit.

autor článku:
AMÁLIE ADAMOVSKÁ
třída KVARTA A

BLACKMALL FESTIVAL

14. 10. 2017 se uskutečnil již druhý ročník největšího rapového indoor festivalu v ČR, Black Mall. Akce se odehrávala v OC Arkády, kdy se „dveře“ otvíraly až ve 22:00 a zavíraly koncem akce v 4:30. Vstupenky se daly nejlevněji sehnat za 300,-Kč a nejdražší za 700,-Kč (VIP- přístup do 3.parta). A která jména na letošním lineupu rozhodně nechýběla? Mike Spirtit, Ego, DJ Witch, Logic, Niktendo, Robin Zoot a Mladej Moris. K hlavní stage (lokalizované uprostřed centra samotného) byla přistavěna stage vedlejší (lokalizovaná v druhém patře hned vedle hlavní stage). Hlavní stage stála na vodní fontáně v přízemí, kam bylo vidět i z prvního patra, které bylo po téměř celou dobu festivalu totálně zaplněno

fanoušky. Další dvě parta byla zaplněna pouze po okrajích ochozu. Zde jsme si mohli užít vystoupení např. H16+ Majka Spirita spolu se Sharlotou. Kupodivu vedlejší stage s linepem vedlejších interpretů mě zaujala více. Byla postavena velmi jednoduše, s kapacitou hlediště o dost menší než hlavní stage, ale tak okolo 2:00 se začala podstatně zaplňovat. Po vystoupení Mladého Morise, při kterém byli vášniví fanoušci nesmyslně rozeznáni místní ochrankou (ochranka zřejmě nevěděla, co to znamená moshpit - kontaktní tancování), totiž vystupovala v současné době asi největší trapová hvězda ČR a to Logic. Spolu s ostatními rapery z labelu Milion+ jako např. Niktendo a Robin Zoot (proč byli na vedlejší stage?). Jakmile začali, tvůrčí fanoušci se z hlavní stage přesunuli k nim. Jejich show dle mého názoru Black Mall festival zachránila, dokázali naplnit celé hlediště a roszakat více než 500 lidí.

autor článku:
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

Z rivalů se stanou spoluhráči

V tomto článku vás seznámím s Laver Cupem. O víkendu 22. - 24. září se v Praze v O2 aréně konal vůbec první ročník tenisového Laver Cupu. Za jeho vznikem stojí hlavně momentální světová dvojka, Švýcar Roger Federer. Ten se svojí společností TEAM8 je hlavním vlastníkem soutěže. Celá tato soutěž je pojmenována po tenisové legendě z Austrálie, Rodu Laverovi. Ten jako jediný v historii tenisu vyhrál dvakrát kalendářní Grand Slam a to v letech 1962 a 1969. Turnaj spočívá v tom, že se nejlepší hráči z Evropy a nejlepší hráči z celého světa střetnou proti sobě. Na každé straně je šestičlenný tým a každý tým má svého kapitána. Tento rok byl kapitánem výběru Evropy, Švéd B. Borg a výběru světa, Američan J. McEnroe. Za tým světa v červených dresech hráli: J. Sock, N. Kyrgios, J. Isner, S.

Querrey, D. Shapovalov a F. Tiafoe. Proti nim v modrých dresech stáli: T. Berdych, M. Cilic, A. Zverev, D. Thieme, R. Nadal a R. Federer. První den-pátek - se za vítězství uděloval jeden bod. Druhý den byly za vítězství dva body a poslední den za vítězství tři body. Hrál se pouze na dva vítězné sety a za stavu 1:1 na sety se hrál super tie-break do 10 bodu. Pořadatelé Laver Cupu nechali vedle O2 arény postavit ještě Fan Zone, která se skládala z ještě jedné velké haly, kde mohli diváci živě koukat na hráče z obou týmů, jak trénují a jejich zázemí. Po prvním dni byl stav 3:1 pro tým Evropy. Další den byl velice zajímavý, protože hráli Rafa i Roger dvouhru a pak spolu čtyřhru. Všechny tyto zápasy vyhráli, a tak s porážkou Berdycha byl stav 9:3 pro Evropu. Poslední den rozhodl poslední napínavou dvouhrou Roger Federer, a tak tým Evropy zvítězil 15:9. První ročník měl obrovský úspěch, a tak se můžeme těšit na další ročník v Chicagu.

autor článku:
JAN ŠMÍD
třída SEXTA B

Yeezy, Yeezy, Yeezy just jumped over Jumpman!

Adidas je momentálně druhá nejbohatší společnost, která vyrábí tenisky a sportovní příslušenství. Mnoho lidí tvrdí, že nebýt technologie zvané "boost" a rapperovi, producentovi a umělci Kanye Westovi by toho Adidas nikdy nedosáhl. A asi je to i pravda. Kanye West proslavil technologii "boost" svými vlastními boty Adidas Yeezy Boost. Tyto boty byly poprvé vydány v roce 2015 a zažily veliký úspěch, a proto Kanye nechal vydat více modelů v různých barevných kombinacích. Máme zde Yeezy Boost 350, Yeezy Boost 350 V2, Yeezy Boost 750, Yeezy Boost 950, Yeezy Boost 700 a minulý týden byl potvrzen model Yeezy Boost 500. Boty jsou hodně limitované, a proto mají velikou

přeprodejní cenu. Některé modely měly nákupní cenu cca 5000 korun a teď se u nás prodávají za cca 25000-30000 korun, když bereme v potaz, že jsou deadstock (Deadstock znamená to, že nikdy nebyly obuté, rozvázané a že jsou na nich visáčky.). V listopadu bude nejspíše další release, ve kterém budou vycházet Adidas Yeezy Boost V2 "Semi Frozen Yellow". Yeezy ale nemá jen Adidas. Dříve spolupracoval Kanye West se značkou, jako je třeba Nike nebo Louis Vuitton, které měly také vlastní Yeezy. Pro milovníky Jordanů to výhodu takovou, že moc lidí se zde na tenisky od Jordan nesoustředí, a proto je daleko lehčí je získat. Nadcházející rok má značka Jordan vydávat hodně limitovaných tenisek,

takže je dost pravděpodobné, že se dostane na druhé místo. Takže očekávejme článek "Jumpman just jumped over Yeezy"!

autor článku:
ADAM BALUŠKA
třída SEPTIMA

Teniskology

Letos se jako každý rok již po třetí konala největší sneaker/fashion akce ve střední Evropě. Akce se jmenuje Teniskology a tento rok se odehrávala v ikonickém obchodním domě Kotva. Akce se odehrávala na třech patrech, přičemž dvě z nich byly otevřeny pro veřejnost poprvé. Akce se odehrávala od pátku 20.10. do soboty 21.10 a poté ještě pokračovala after party zhruba do čtyř hodin do rána. Vstupné na Teniskology bylo za jeden den 200 korun, a pokud jste si koupili lístky na dva dny, tak jste ušetřili 100 korun. Co se mi na této akci hodně líbilo, bylo to že akce nebyla pouze pro lidi,

foto: Teniskology

co se zajímají o boty a módu, ale i pro lidi, kteří se chtějí jen tak pobavit s přáteli. Na místě se samozřejmě vyskytovaly stánky se sneakers a oblečením, ale také zde vystupovali pár známějších interpretů jako například: VR/Nobody, Dalyb, Mladej Moris, Calin a spousta dalších. Také se na místě odehrávalo spousta soutěží a dalších menších zábavných aktivit. Na místě se prezentovaly různé

obchody všelijakých firem a mezi ně patřily například: Footshop, The Mag, Queens, Streetsportline, a mnoho dalších známějších firem. Queens dokonce pořádal velký raffle (soutěž), do které se každý na místě mohl přihlásit, a pokud byl vylosován, tak dostal možnost si koupit jednu z 21. velice limitovaných bot. Také The Mag market poprvé vydal svůj nový limitovaný merch Lady D, který se hned první den v pátek vyprodal. Také se tam vyskytovalo pár malých doplňků jako snídaně zdarma a nebo si člověk mohl zahrát na herní konzoli PS4 a nebo také si zaházet na basketbalový koš. Pokud bych měl ale vybrat hlavní věc, která mě na Teniskology asi nejvíce

zaujala, tak by to bylo to, že se tam člověk může setkat se spoustou nových lidí, jelikož většina lidí tam byla opravdu přátelských a zábavných.

autor článku:
RICHARD BERGMAN
třída KVINTA

Chvilé před koncem

Samantha Kingstonová si užívá skvělý život. Bude stejně tak dobrý i poté, co se pátek 12. února začne opakovat stále dokola?

Napsala: Lauren Oliverová
Žánr: Young adult román
Nakladatelství: Cooboo
Rok vydání (ČR): 2011
Původní název: Before I Fall
Počet stran: 378

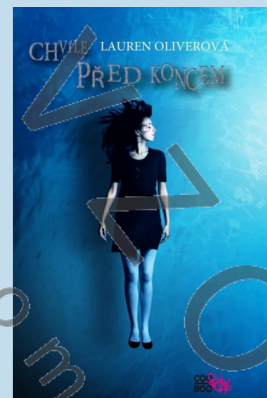
Shrnutí děje: Sam má něco, co ostatní ne. Na střední škole zastává nejvyšší místo na žebříčku popularity. Má tři skvělé nejlepší kamarádky a kluka, o kterém sní snad každá dívka na škole. Jenže snít je něco, co si Samantha

Kingstonová nemůže dovolit. Aspoň ne po té nehodě. Sam je po smrti... ale... ne tak docela. Pátek 12. února je tu znovu. A znovu. Opakuje se stále dokola. Sam to nemůže říct ani svým nejlepším kamarádkám, se kterými si říká všechno, protože jakmile jednou umřete, bývá těžké to vysvětlit ostatním, kteří nadále žijí. Sam má nespočet dní, ale zároveň jen jeden, což není hodně, protože za takový den se může stát několik zvrátů, které nemusí vždy skončit dobře...

Můj názor: Lauren Oliverová, autorka knihy, má úžasný styl psaní a jakmile jednu z jejích knížek otevřete, bývá těžké je opět zavřít. Autorka má originální nápady, v jejích

příbězích jde většinou o psychologický vývoj hlavních postav. U jejích knih se musí přemýšlet nad dějem, proto bych tuto knihu doporučila spíše vyspělejším čtenářům, zejména dívkám nad dvanáct let. Při čtení knihy mne doprovázelo napětí, trochu děsu, smutek a nenávisť k hlavním postavám. Celkově se mi kniha *Chvilé před koncem* moc líbila, hodnotím ji osmdesáti sedmi procenty ze sta.

Pokud vás kniha zaujme, můžete si přečíst další autorčina díla: *Zmizelé dívky*, *Panika* a trilogie *Delirium*.

autor článku:
EMA ADAMOVSKÁ
třída SEK

PRAVIDELNÁ RUBRIKA - SERIÁLY

foto: internet

Rozhodli jsme se dneska psát o seriálu Riverdale, který je nyní dost populární a je celkem nový. Nedávno vyšlo pár dílů z druhé série, jelikož první série byla velmi úspěšná. Riverdale je americký seriál, který je inspirovaný komiksem Archie Comics. Jeho první díl měl premiéru 26. ledna 2017. Hlavních postav je hned několik a jsou to převážně kluci a holky na střední. Seriál se odehrává v městečku Riverdale, kde je hlavní záhadou hned na začátku smrt bratra jedné hlavní postavy. Parta mladých kamarádů se snaží přijít na to proč ta postava zemřela a řeší dalších několik problémů. První série je hlavně zaměřená na smrt, která se odehrála hned na začátku a ke

konci se dozví proč ten dotyčný zemřel. Druhá série překvapivě začíná taky smrtí, ale to už nechci napovídat, abych to někomu nezkazila. Celkově bych tento seriál doporučila spíše mladším lidem, které baví různé drama na škole a nehledala v tom nějakou velkou vědu. Mnoho mých kamarádek Riverdale sledují a také ho doporučují. Mně osobně se také moc líbí a zařadila bych ho mezi mé oblíbenější seriály. Toto je tedy všechno k moji kratší recenzi seriálu Riverdale a příště budu psát zase o jiném.

autor článku:

TEREZA TRUHLÁŘOVÁ
třída SEXTA

autor článku:

KAROLÍNA
BERGMANOVÁ
třída SEPTIMA

AUTO-MOTO A KODIAQ

foto: David

foto: google

Tenhle rok jsme dostali za úkol do každého čísla napsat pravidelnou rubriku. Dlouho nám trvalo, než jsme něco vymysleli. Nakonec budeme psát o takzvaném světě motorů. Objeví se zde různé výstavy, představení různých vozů a výsledky závodů rallycross, drift, sptint atd. Vlastně vše, co se týká automobilů. V plánu máme představení nových modelů, výsledky závodů, tuningy a renovace. Tuto rubriku budeme psát dva, Jirka a Adam.

Já jakožto Jiří se spíše zajímám o auta vyrobená do roku 1987, vlastně na veterány a jejich renovaci a opravu.

Adam se zajímá o novější modely a tuningy na drift, sprinty.

Abychom zaplnili zbytek článku představíme vám novou Škodu

Kodiaq. Kodiaq byl představen 1. 9. 2017 v Berlíně. Kodiaq byl pojmenován podle medvěda Kodiak s písmenem K na konci. Shodou okolností se na Aljašce, kde žije tento medvěd se nachází Město které se také jmenuje Kodiak. Škoda se však rozhodla že se pokusí toto Město přejmenovat a tak oslovila místní obyvatele a ti začali přelepovat písmeno K písmenem Q. Město se oficiálně přejmenovalo ve stejný den, kdy byl Kodiaq představen.

autor článku:

ADAM BALUŠKA
třída SEPTIMA

autor článku:

JIRKA PAPOUŠEK
třída SEXTA

PRAVIDELNÁ RUBRIKA - SVĚT FILMU

a Honimír, experti jak na film, tak i na zábavu. Společně vás provedeme kouzelnou zahradou tvůrců vašich oblíbených amerických trháků i magickým lesem Čech. Zkrátka proletíme zákulisím i pódiem celého světa filmu. Jsme přesvědčeni, že at' už jste romantik, či obdivovatel krvavých soubojů spinosaurů a zlých scarabeů, u nás nás najdete vaše ideální počení. V každém vydání se vám pokusíme nabídnout faktické novinky, plné pikantních informací. Společně doufáme, že vás naše rubrika pobaví, zlepší náladu a zároveň obohatí váš rozhled ve světě filmu. Kamil a Honimír zatím napočtenou :)

autor článku:

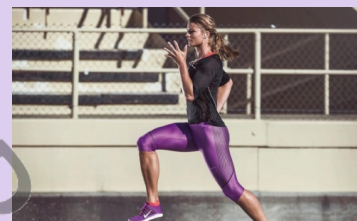
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

autor článku:

RICHARD BERGMAN
třída KVINTA

Těpéro! Možná už nás znáte z televize Barrandov, možná taky ne. Jedno je ale jasné. V této rubrice poznáte jak nás, tak hlavně svět filmu 21. století. Jste připraveni? Jste připraveni dozvědět se to nejzajímavější ze současné kinematografie? Jste připraveni nakouknout do říše snů a dobrodružství? Vydáte se s námi na cestu za filmové plátno? My jsme Kamil

PRAVIDELNÁ RUBRIKA - SPORT

V této rubrice budeme pravidelně psát o Sportu. Sport je velmi důležitá aktivita, která je velkou součástí života. Bez sportu by život nebyl takový jaký je. Když pomineme profesionální sportovce a podíváte se z pohledu normálních lidí. Co by dělali každý večer takový fotbalový fanoušek. Sport je součástí všech lidí, jak fanoušků tak lidí, kteří ho mají jako zaměstnání (majitel či manažer klubu, trenér...), nebo pouze lidí, kteří si prostě občas jdou zaběhat nebo zahrát s kamarády nějakou tu hru.

Naše články o sportu budou ovlivňovat různé obrovské sportovní akce a také roční období, aby nám sporty zapadali přesně do daného období, které se právě odehrává. Například mistrovství světa, olympiáda či velké sportovní srazy jako například neon run a color run. Můžete se těšit na nějaké ty perličky a zajímavé informace o sportu, jaké jste třeba nevěděli. Nebo dozvědět se něco o sportu, který jste doposud neznali.

autor článku:

ŠIMON VANĚK
třída SEPTIMA

autor článku:

JAN ŠMÍD
třída SEXTA B

A Prose

The world is big and small at once. You're still exploring something new, but also get into the same situations. The same's life. You're exploring new people, new emotions, new information, new thoughts, but you also go through the same things, good or bad. You're ones happy, ones you're sad. You fall in love, you lose someone. You're nice to people, you're bad to people. Emotions, thoughts, they're so influential that they also can hurt us. Life can be

really bad, but it has also some beauty in it and it's our job to find and stick to it. Life can be tricky and it mostly is, but we can't let it to get us down. The older ones were letting us to watch fairytales, to make us happy and make us not worried about anything. But then how we get older, we're starting to realize that life isn't a fairytale. Some still live in a fairytale, so for those there's time to wake 'em up and show them the real world. Work hard to be in this

place, to think, feel, live, love. It takes some work to get these things, it can also be really hard and that's why we have others. We have others to help us, to make us feel better. But they can only help us, we have to do everything. We can go through some hard times, through big pain and big decisions, but everything has an ending and it's up to us to make it a happy one. There'll be always someone, that can show you, tell you, help you, but

you're the one, who has to make it a happy ending. People try not to give up, everything's worth and especially your life, so don't lose it unwisely. Live your life the best way you can and try to love as much as you can.
- Abraham "Bram" Jacob Slooten
- BB

autor článku:
BRAM SLOOTEN
třída SEXTA A

Pravidelná rubrika UKÁZKA TVORBY MATURANTŮ

Ztráta paměti

Stalo se to jednoho teplejšího dne připomínajícího spíše začátek chladného jara, kdy se Erikovi dostalo do rukou krásné zdobené psaní. Mladý muž, který až doposud žil sám pro sebe a bez jakékoliv touhy otevřít se okolnímu světu, nemohl potlačit vlnu údivu, když zjistil, že se jedná o pozvánku na společenský večírek jeho dávného přítele ze studií Franka. I když by za jiných okolností účast na takové akci vehementně odmítl, tentokrát se nemohl zbavit záchrvě nadšení, jež v něm vzbuzovala touha spatřit po tak dlouhé době postavu své dávné minulosti. Ze všech svých elegantních obleků si proto vybral ten nejméně nápadný, decentnost pro něho totiž vyzařovala nostalgii, a dlouhými kroky se vydal k svému autu. Po cestě se mu honily hlavou ty nejrozmanitější a nejabsurdnější myšlenky, až nakonec zastavil před starým rodinným domkem v perifériích Münsteru. Sebral

veškerou svou odvalu a vydal se k jasně osvětleným vstupním dveřím, kde ho po zazvonění přivítal hostitel osobně. V Erikovi se začaly probouzet emoce, o kterých v posledních letech nanejvýš četl v amatérsky napsaných románech, a pomalu se z jeho mysli vynořovaly všechny vzpomínky, jež se tak urputně i zřejmě bezúspěšně snažil zapomenout. Navenek si však zachoval adekvátní odměřenost a podal dávnému příteli bryskně ruku. Ze zadní části domu se po chvíli ozval křehký ženský hlas volající: „Franku, miláčku, prosím pojď mi pomoci s láhví.“ Bezpochyby se muselo jednat o Marii, Erikovu dávnou lásku a pravý motiv jeho návštěvy, jež nakonec našla štěstí v náručí osobě jemu tehdy nejbližší. Další záchvat hněvu zalomcoval Erikem do té míry, že si toho nedokázal Frank nepovšimnout, a tak ho ani nepřekvapilo, když zaslechl mezi tlumenými hlasy ostatních hostů: „Ty a já. Teď a tady. Pouze rychlost a čas o všem rozhodnou.“ Pro Franka

tato slova znamenala výzvu k boji o dávnou ulovenou kořist. Nicméně, mužská ješitnost oba přiměla sednout si za volant svého auta a vydat se po cestě nevyhnutelné zkázy. Tachometr v Erikově autě se nebezpečně rychle blížil k stále vyšším hodnotám, avšak přání porazit svého rivala zastíňovala všechny signály hroziícího nebezpečí. Poslední křižovatka ho dělila od cíle, od vítězného titulu, od pocitu nadřazenosti, když v tom se zleva objevil cyklista. Cyklista bez světla, prakticky splývající s noční temnotou, a tím neviditelný pro své okolí. Vjel Erikovi přímo do cesty, která se měla stát klíčem k jeho vítězství, znamenal pro něho ztrátu drahocenného času, jenž stál na straně jeho soupeře. Jenomže dopad této srážky si nedokázal představit. Operace trvala několik hodin, ale přinesla očekávaný výsledek. Pacient přežil nehodu bez vážnějších následků, i když jeho paměť utrpěla dočasné škody. Erik poslouchal

detaily celé příhody s pocitem malátnosti a nevysvětlitelné velkou únavou. Přítomnost Marie ho však držela při smyslech, její zvonící smích i pronikavý pohled ho opět nenechají spát.

autor článku:
JULIA KENT
třída 2.A

